

EAPC - Aprofundim en el procediment administratiu i en el funcionament de les administracions públiques

Cal motivar el cessament d'un funcionari d'un lloc de lliure designació?

15-10-2019

La motivació en qualsevol actuació o activitat administrativa és un pressupòsit bàsic i necessari per garantir la legalitat i l'encert en l'actuació de les administracions públiques. Així mateix, la motivació és un element de garantia per al destinatari de l'acte. Per això, les diverses lleis de procediment i règim jurídic del sector públic del segle passat i de l'actual han incorporat la motivació dels actes amb aquesta doble vessant: deure dels ens públics i dret dels ciutadans. Amb les vigents lleis de règim jurídic i de procediment administratiu també ens trobem aquesta dualitat deure/dret. D'una banda, la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, entre altres moltes referències a la necessitat de motivar certs actes i decisions administratives, estableix en l'article 35 un llistat, no tancat, d'actes i acords que han de ser motivats en tot cas. D'altra banda, l'article 22.c de la Llei 26/2010, de 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya, en dotar de contingut el dret dels ciutadans a una bona administració, estableix "el dret que les decisions de les administracions públiques estiguin motivades, en els supòsits establerts legalment, amb una referència succinta als fets i als fonaments jurídics, amb la identificació de les normes aplicables i amb la indicació del règim de recursos que escaigui".

Malgrat la claredat del marc normatiu descrit, encara avui es produeixen decisions administratives òrfenes de motivació o amb motivació insuficient. La recent sentència de la Secció 4 de la Sala III del Tribunal Suprem, de 19 de setembre ([Roj: STS 2798/2019, n. de Recurs 2740/2017, n. de Resolució 1198/2019](#)), deixa prou clara la necessitat de motivar tota actuació administrativa. Aquesta sentència resol un recurs de cassació en el qual s'estima el recurs de cassació, s'estima en part el recurs contenciós administratiu interposat i es condemna l'Administració (Consell de Seguretat Nuclear) a dictar un nou acte administratiu en el qual s'exposin les causes del cessament d'un lloc de treball de lliure designació. El supòsit de fet del cas se centra en l'acte de cessament el 27 de juliol de 2015 del cap de l'Àrea d'Experiència Operativa de la Subdirecció d'Instal·lacions Nuclears. El funcionari afectat pel cessament, en

entendre que l'acte no contenia la motivació suficient, va impugnar en seu jurisdiccional la resolució. La sentència, com s'ha assenyalat, va estimar parcialment el recurs en considerar que el silenci de l'acord de cessament sobre la seva causa "deixava al llavors demandant indefens a l'efecte d'una eventual impugnació basada en el fet que es pugui haver incorregut en raons espúries respecte de les exigències per a l'exercici del lloc, ja funcional no reservat a personal de confiança, i que ocupava des de feia quinze anys". La sentència, partint del caràcter d'inamovibles d'aquests llocs de treball, configura els llocs de lliure designació com els llocs la provisió dels quals s'efectua mitjançant un judici de lliure apreciació, de tal manera que qui nomena pot entendre que les condicions subjectives o objectives que es van tenir en compte per al nomenament, poden desaparèixer, variar o transformar-se. Aquesta apreciació en cap cas pot ser arbitrària i no injustificada, sinó que sempre ha de correspondre a una millor satisfacció de l'interès general. "Al funcionari cessat li ha de donar raó de per què les raons d'oportunitat, basades en la confiança i la idoneïtat apreciada per al lloc i que van portar a la seva elecció, ja no concorren o si concorren quina altra circumstància objectiva determina la pertinència del cessament", assenyala el Tribunal. I afegeix que "la raó o les raons del cessament no han de ser enjudiciables en el que té de lliure apreciació; ara bé, és exigible que s'expliciti evitant expressions opaques, estandarditzades, que puguin encobrir una intenció patològica per falsa, capritxosa o aliena als requeriments del lloc o a les exigències d'idoneïtat professional que van portar a l'elecció".

Per tant, encara que sembli una obvietat, cal recordar la necessitat de motivar tota actuació administrativa en tant que és un deure de les administracions públiques i un dret dels ciutadans, fins i tot en un cas com un cessament d'un lloc de treball de lliure designació, com el cas objecte de la sentència referida en aquest apunt.

Gabriel Capilla Vidal

Doctor en dret. Professor UAO en Dret administratiu i urbanístic. Lletrat en excedència de la Comissió Jurídica Assessora